

Stavnsbundin í Danmark

FRÆLSI ER TIKIÐ FRÁ MÆR

– Eg sleppi ikki heim, uttan at hann gevur mær loyvi. Eg havi ynskt at flyta heim til Føroya nú í fleiri ár, men eg sleppi ikki. Eg avgeri ikki sjálv hvar eg og dóttir mín skulu búgva. Tað er grátuligt og ófatiligt, sigur 33 ára gamla Siri Hovsgarð

BARBARA HOLM

Hetta var dropin. Nú má eg bara gera alt í mínari makt fyri at sleppa heim. Tað er tað fyrsta Siri sigur, tá ið hon skal seta orð á hennara støðu.

Hon hevur sjálv vent sær til Sosialin, snøgt sagt tí hon kennir seg hjálparleysa.

– Mær dámar ógvuliga illa at standa fram soleiðis, men eg eri desperat. Eg má gera okkurt, tí hetta er ikki rætt. Dóttir mín skal vaksa upp í Føroyum, sigur hon og fer undir sína søgu.

Fyri seks árum síðani fingi Siri, og føroyski maki hennara tá, eina dóttur. Beint áðrenn Siri gjørdist varug við, at hon var við barn, vóru tey farin hvør til sítt. Men orsaka av, at eitt barn nú var á vegis, valdu tey at royna aftur. Sæð í bakspeglinum var tað kanska fyrsta stigið móti hesi óloysiligu støðu hjá Siri.

– Vit vóru saman aftur, og vanligt er í Danmark, at foreldrin hava felags foreldramyndugleika. Tað ynskti hann eisini, greiður Siri frá.

Og sjálvandi játtaði Siri hesum.

– Eg minnst eg lat eitt orð falla um, at hetta í veruleikanum merkti, at eg ikki kundi flyta heim aftur til

SATELITTMYND

Føroya uttan so, at hann gav mær loyvi. Men eg trúði ongantíð tað kundi fara so langt, sigur Siri.

Hóast hon kendi til donsku reglugerðina um, at felags foreldramyndugleiki millum annað inniber, at bæði skulu vera samd um hvar barnið skal búgva, so trúði hon ikki, at tað kundi vera galdandi fyri tveir føroyingar, búsitandi fyribils í Danmark í lestrarørindum.

Men fyri einum góðum mánaði síðani var tað staðfest, at soleiðis er tað.

Endaði í rættinum

18. mai 2015. Tað er dagfestingin tá ið Siri fekk staðfest svart uppá hvítt, at hon ikki hevur heimild at flyta aftur til Føroya við dóttirini uttan loyvi frá fyrrverandi makanum.

– Eg skilji væl tankan í lóggávuni. Og eg haldi tað hevði sæð øðrvísi út, um eg hevði fingið mær barn við einum dana. Men hann er føroyingur, so eg skilji ikki hvussu tað kann vera tað sama galdandi har, sigur Siri.

Í hennara hugaheimi hevur eingi ivi verið um, at hon skuldi heim aftur á klettarnar eftir loknan lesnað. Siri er úr Suðuroynni, og hennara framtíðardreymar hava altíð verið, at dóttir hennara skuldi vaksa upp í barnavinarliga umhvørvinum har.

– Eg havi altíð verið tilvitað um, at eg vil heim aftur at liva mítt lív. Og eg havi mangan sagt í spøluni, at eg ikki vildi havt eitt barn við einum danskara, tí so hevði eg ikki sloppið heim aftur. Og nú er tað júst tað, sum hendir, sigur Siri.

Hon kennir seg arga og vónsvikna av, at lóggávan í Danmark ikki tekur hædd fyri, at bæði Siri, fyrrverandi maki hennara og dóttirin eru føroyingar.

Siri hevur tikið ta støðu, at hon skal berjast – kosta hvat tað kosta vil. Men hon steðgar, tá ið dóttirin byrjar í 1. flokki um eitt ár, tí tá er prísurin ov høgur